

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΟ ΕΠΑΛ

Είναι γνωστό ότι αυτοί που ευθύνονται για την κατάσταση των σχολείων, θέλουν να επιβάλουν σιωπητήριο σε όσους παλεύουν να την αλλάξουν και εφευρίσκουν διάφορους τρόπους:

Σε κάθε αναμόρφωση του προϋπολογισμού, προσθαιρούν κονδύλια, που αφορούν σχολικές ανάγκες, οι οποίες τελικά ΔΕΝ καλύπτονται - εν τω μεταξύ, τζάμια σπάνε πάνω από τα κεφάλια των νηπίων μας και ανεμιστήρες αιωρούνται σε αίθουσες των γυμνασίων.

Υιοθετούν τον ρόλο του παντεπόπη παρατηρητή που θα προστατεύσει από μακριά τα ΑΦΩΤΙΣΤΑ και ΑΦΥΛΑΚΤΑ σχολικά κτίρια με κάμερες και drones κατά παράβαση του συντάγματος και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Είναι οφθαλμοφανές ότι η ηλεκτρονική κάμερα δεν παρεμβαίνει και δεν λειτουργεί αποτρεπτικά, ούτε διακρίνει τον εγκληματία από τον απλό άνθρωπο.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Θα δαπανηθούν χιλιάδες ευρώ, για να φοβεριζουμε τους/τις νέους/-ες μας και να καταλήξουμε στο ότι δεν θα υπάρχει υποστήριξη του ηλεκτρονικού συστήματος, ότι δεν θα γίνεται έλεγχος των λήψεων, ότι δεν θα υπάρχει παρέμβαση στο χώρο. Τα σχολεία μας χρειάζονται επείγοντως **ΦΥΛΑΚΕΣ** να τα φυλάσσουν και **ΠΡΟΒΟΛΕΙΣ** να τα φωτίζουν.

ΚΡΙΝΟΥΝ, επίσης, ότι η βιντεοσκόπηση σχολικών κτιρίων θα τα προστατεύσει από τις φθορές. Ας θυμηθούμε σε αυτό το σημείο ότι έχει ξεκινήσει πανεθνική εκστρατεία κατά της χρήσης των κινητών τηλεφώνων στα σχολεία και ότι συστηματικά νουθετούμε τους/τις μαθητές/-τριες να μην βιντεοσκοπούν τους/τις ανήλικους/-ες φίλους/-ες τους, γιατί η τάση αυτή αντικείται στη νομοθεσία που προστατεύει τα προσωπικά δεδομένα κάθε πολίτη και την ελευθερία κάθε ατόμου.

Τι παράδειγμα δίνουμε, άραγε, στα παιδιά μας; Ενώ τα νουθετούμε και, ενίοτε, τα τιμωρούμε, επειδή βιντεοσκοπούν τους/τις ανήλικους/-ες φίλους/-ες τους, σπεύδουμε ελαφρά τη καρδία να τοποθετήσουμε κάμερες στα σχολεία τους χωρίς κανένα ενδοιασμό για τον αντίκτυπο που ενδέχεται να έχουν στον ψυχισμό και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους.

Γιατί θα πρέπει να πιστέψουν ότι είναι φυσιολογικό να παρακολουθούνται μέσα από κάμερες; Με τέτοιες μεθόδους θα διασφαλίσουμε την ψυχική υγεία των εφήβων μας που μεγαλώνουν σε ένα ασφυκτικά πιεστικό περιβάλλον διανύοντας αγώνα δρόμου για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ χωρίς ελεύθερο χρόνο για παιχνίδι και συναναστροφή με τους συνομήλικους τους;

Το αξιοσημείωτο είναι ότι μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας προσεταιρίζονται τον ηλεκτρονικό τύπο και διασύρουν ανήλικους μαθητές ως κουκουλοφόρους, τη στιγμή που η πλειονότητα των εφήβων μας κυκλοφορεί με κουκούλες, για να ζεστάνουν τα κεφάλια τους.

Με αναρτήσεις, ακόμη, στο Facebook αναμεταδίδουν απειλές και αναπαράγουν εκδικητικά μηνύματα εκθέτοντας σε κίνδυνο την πιο ευάλωτη ομάδα πληθυσμού της κοινωνίας, τα παιδιά μας.

Τελευταία καλούν την αστυνομία στα σχολεία, για να καθησυχάσουν, κυρίως, όψιμους δημοκράτες, τιμητές των νόμων, που από τον καναπέ τους στοχοποιούν ανήλικους μαθητές/-τριες.

Πρόκειται για επικίνδυνες επιλογές του συστήματος χωρίς κανένα εκπαιδευτικό στόχο.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες τα παιδιά καλούνται να μην έχουν θυμό, να μην στοχοποιούν, να μην επιτίθενται στους/στις συμμαθητές/-τριες τους, αλλά να συνεργάζονται αρμονικά και να προσδεύουν στα μαθήματά τους.

Δυστυχώς, η κοινωνία, σήμερα, γεμάτη από δασκάλους που διδάσκουν και νόμο δεν κρατάνε, δεν λειτουργεί υποστηρικτικά προς τους/τις νέους/-ες μας, το ζωντανό κύτταρο της κοινωνίας μας.

Σε μια άλλη κοινωνία που ανήκει στο μέλλον θα φροντίζαμε για την εκπαίδευση των μαθητών/-τριών μας και θα αγωνιούσαμε για τις μέρες που θα περνούσαν και δεν θα έφταναν οι δάσκαλοι στις τάξεις τους.

Θα ανησυχούσαμε και θα κινούσαμε γη και ουρανό, εάν δεν είχαν οι μαθητές/-τριες μας ενάμιση μήνα μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, τους ειδικούς παιδαγωγούς, νοσηλευτές και ψυχολόγους που επειγόντως χρειάζονται.

Θα κάναμε τα αδύνατα δυνατά να χτίσουμε σύγχρονα και ασφαλή σχολικά κτήρια με αθλητικές εγκαταστάσεις, για να αθλούνται οι μαθητές/-τριες μας με τους συνομηλίκους τους.

Θα περιμέναμε την ελεύθερη, απρόσκοπτη και δωρεάν μεταφορά των μαθητών/-τριών στα σχολεία από την πρώτη σχολική μέρα.

Θα θέλαμε εργαστήρια και ειδικότητες που θα καλλιεργούνταν τα ταλέντα και οι δεξιότητες των παιδιών μας.

Θα επιθυμούσαμε χώρους αναψυχής και πολιτισμού, όπου θα περνούσαν τον ελεύθερο τους χρόνο με τους/τις φίλους/-ες τους και θα διασκεδάζαν.

Θα θορυβούμασταν, εάν βλέπαμε να σπλώνονται οι κινητοποιήσεις και να αμαυρώνονται τα αιτήματά τους.

Θα τεντώναμε τα αυτιά μας, για να ακούσουμε με μεγαλύτερη προσοχή τις σκέψεις, τους φόβους, τις επιθυμίες, τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς τους.

Θα θέλαμε να έχουμε τα παιδιά συνεργούς στο έργο μας και θα δουλεύαμε δίνοντας το παράδειγμα πώς θα δουλέψουν κι αυτά με ομόνοια και συνεργασία!

Γι' αυτό εμείς, στην Ένωση Συλλόγων Γονέων Σχολείων Αγ. Παρασκευής, πιστοί στις αρχές μας, αγωνιζόμαστε υπέρ των σχολείων και των μαθητών/-τριών μας (βλ. ΕΠΑΛ, ΕΝΕΕΓΥΛ Κηφισιάς και απαλλοτρίωση Μακρή).

Υποστηρίζουμε τις θεατρικές και μουσικές παραστάσεις στο Φεστιβάλ Μαθητικής Δημιουργίας, μεγάλη κατάκτηση της Ένωσης και των Συλλόγων Γονέων. Οργανώνουμε αθλητικούς αγώνες προάγοντας την ευγενή άμιλλα και τον υγιή ανταγωνισμό.

Κρατάμε ανοιχτά τα σχολεία και τα προαύλια των σχολείων μας για θεατρικές ομάδες, αθλητικές δραστηριότητες, εκδηλώσεις, ελεύθερο παιχνίδι και γιορτές αποφοίτησης.

Συνεργαζόμαστε με τα 15 μέλη των σχολείων μας και ανοίγουμε διάυλο επικοινωνίας με τα παιδιά μας.

Δίνουμε βήμα στις απόψεις και τις αγωνίες των μαθητών/-τριών μας και συνδιαλεγόμαστε μαζί τους μέσα από δημοκρατικές και συλλογικές διαδικασίες.

Είμαστε πάντα δίπλα στους μαθητές/-τριες μας και στα μικρά και στα μεγάλα τους βήματα, να ακούμε τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες τους και προπάντων, για να διεκδικούμε το ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ που τους αρμόζει!

Γιατί εμείς το μέλλον, που οραματιζόμαστε για τα παιδιά μας, παλεύουμε να το κάνουμε παρόν!

Αγία Παρασκευή, 29-10-2024

Το ΔΣ της Ένωσης Συλλόγων Γονέων Αγίας Παρασκευής